

Dohrmann (FP):

Ministeren sagde i sin tale, at vi ikke har tid til at beskæftige os med den slags ting, som her er foreslået af de konservative. Selvfølgelig skal vi give os tid til at værne om den personlige frihed, og det hellere i november end i januar.

Jeg er meget nervøs for – og det tror jeg der er mange der er – at hele det nuværende edb- og CPR-tyranni efterhånden skal udvikle sig til en trussel mod de sidste rester af det, man kalder privatlivets fred. Selvfølgelig skal man benytte edb inden for visse områder, men udviklingen går jo i den retning, at inden længe kan man ved at trykke på en knap få oplyst, f. eks. hvor mange færdelsbøder en person har fået, hvilke drikkevaner han har, hvor mange køns sygdomme, hvor mange skilsmisser osv. Derfor er det absolut noget, folketinget skal give sig tid til at beskæftige sig med.

Ordføreren for forslagsstillerne (Hagen Hagensen) (KF):

Også jeg vil gerne sige tak til ministeren for et klart tilsagn om, at der vil fremkomme lovforslag som bebudet i statsministerens åbningstale.

Jeg vil i øvrigt sige tak til de ordførere, der har udtalt, at der var grund til at drøfte denne sag, og jeg vil også sige tak til dem, der har fortalt, at de også gerne vil være med til det, selv om de synes, forslaget er fremsat på et tidspunkt, det ikke burde være fremsat på. Nu er vi altså kommet med det, og der er vel ikke noget at sige til, at vi gerne vil røre ved noget, der ligger os på sinde, og som jeg også forstår egentlig ligger de ordførere på sinde, der også har udtalt sig om, at det er utidigt, eller hvilke ord de nu har brugt, idet de jo egentlig også gerne ville være med til en drøftelse af disse forhold.

Jeg lægger ikke skjul på, at jeg ikke kan være enig med ministeren i, at vi ikke bør drøfte disse forhold nu, for selv om man kalder det for en krølle på hele den store registerlovgivning og datalovgivning, der skal komme, er det alligevel en så betydningsfuld krølle, at den antagelig nødvendigvis må behandles forud for, at der kommer et lovforslag frem, ellers tror jeg egentlig ikke, at det lovforslag får det rette tilsnit.

Jeg vil også gerne her sige, at når jeg takker de ordførere, der har givet tilslutning, er det naturligt også at sige en særlig tak til hr. Ib

Nørlund for den tilslutning, han gav. Han kan have sin frygt for, hvad visse registre o. lign. kan bruges til; der er måske nogle af os, der har en endnu større frygt for, hvad hans folk muligvis kan komme til at bruge registre til. Men jeg siger tak for, at han indser det, og vi vil også gerne videre overveje, hvordan vi skal finde ud af disse ting.

Ved fremsættelsen af lovforslaget er det givet klart til kende fra vor side, at det er helt naturligt og nødvendigt, at der ved offentlig registrering gøres brug af tidens hjælpemidler, derfor også af edb; det er der ingen der vil modsætte sig. Derimod kan der gøres brug af CPR-numre i offentlige registre, men offentlige registre må sikres mod en sådan brug, der gør misbrug mulig. Centrale registre rummer i sig selv en fare, og derfor nødvendiggøres en decentralisation på mange registerområder. Helt afgørende er det, at samkøring af hinanden uvedkommende registre ved anvendelse af CPR-numre som kode eller nøgle ikke kan finde sted.

Baggrunden for forslaget er, at hver enkelt borgers personlige frihed og integritet bør beskyttes og gå forud for det offentliges og alle andres krav på registrering. Der skal ikke være adgang til at gøre borgerens personlige forhold til genstand for offentlighedens beskuelse. Det skal i et demokratisk samfund være en mennesskeret at leve, som det alt er citeret fra betænkningen af hr. Biltzing, uden kontrol, indblanding og overvågning, hvor indblanding ikke er nødvendig af afgørende samfundsmæssige grunde, og dette må retsbeskyttes.

Enhver af os findes opført i en lang række registre, offentlige såvel som private. Hvis der sker en ophobning i databanker og samkøring af sådanne registre, kan der på grundlag af CPR-nummeret anvendt som et sesam, luk dig op, foretages en lang række ting, der kan give virkelig uhyggelige perspektiver. Jeg skal bare nævne nogle enkelte: en samkøring af patientregistre, socialregistre og strafferegistre forud for en ansættelse af medarbejdere. En samkøring af skatte-, moms- og socialregistre i anden henseende. Kommunernes SIP-system med skatte-, indkomst- og personoplysninger til brug for samarbejde mellem flere kommuner. Det lyder ikke betryggende, når Kommunernes Landsforening anfører, at man vil sikre, at udviklingen af SIP sker i nøje overensstemmelse med den kommunale forvaltnings ønsker og behov, og jeg takker derfor ministeren for